

3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ
(ΙC' ΜΑΤΘ. «ταλάντων» ἐξ ἀναπληρώσεως)

† Μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς. Συμεὼν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων (†1822).

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν γ'.

(τυπικὸν 2ας Φεβρουαρίου, περίπτ. α' §§7-9).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα στ', καὶ μεθέορτα γ' εἰς δ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστῷ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, καὶ διαβόλου ἢ πλάνη κατήρηται· γένος δὲ ἀνθρώπων, πίστει σωζόμενον, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῶς μοι.

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα, τῇ ἀναστάσει σου Κύριε, καὶ ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέφκται· πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ἀνευφημοῦσά σε, ὕμνον σοι καθ' ἐκάστην προσφέρει.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δοξάζω τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ τὴν δύναμιν, καὶ Πνεύματος ἁγίου, ὕμνῳ τὴν ἐξουσίαν, ἀδιαίρετον, ἄκτιστον θεότητα, Τριάδα ὁ-

μοῦσιον, τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ἄτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, προσκυνοῦμεν Χριστέ, καὶ τὴν ἀνάστασίν σου, ὕμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· τῷ γὰρ μῶλωπί σου, ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὑμνοῦμεν τὸν Σωτῆρα, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκωθέντα· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσταυρώθη, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τοῖς ἐν ἄδη καταβάς, Χριστὸς εὐηγγελίσατο· Θαρσεῖτε, λέγων, νῦν νενίκηκα· Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις· ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῶ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτες τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ἠυδόκησας.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ ποιητὴς τῶν ἀπάντων, ...

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβῶν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Στίχ. ι´. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν ἔθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῆδε τῆ κελεύσει σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α´. Ἀνδρέου Κρήτης.
(Ζήτηι εἰς τὴν λιτὴν τῆς β´ Φεβρουαρίου).

Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθινούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασία, ἀλλ' ἀληθεία τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος γ´.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πείραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς ὑπομείναντα τροπὴν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ιδιότητα, σῶαν φυλάξαντα. Διό, μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε

ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.
Ἦχος πλ. β´. Ψαλμὸς 143 (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (143 1)

Στίχ. α´. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (143 1)

Στίχ. β´. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (143 1)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ´.

Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τὸν ἥλιον, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ἡμῶν, τὸν ἐσπερινὸν ὕμνον Φιλάνθρωπε.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 143 1).

Ἡ ζωοδόχος σου ἔγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, καὶ τὸ ἴδιον πλάσμα, φθαρὲν ἀνεκαλέσατο. Διὸ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες βοῶμεν· παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 143 1)

Θεὸς ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἡλλοίωσαι· ὃν ἡ κτίσις μὴ φέρουσα, κρεμάμενον ὄραν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καὶ στένουσα ὕμνει, τὴν σὴν μακροθυμίαν· κατελθὼν ἐν ἄδη δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 43' 5).

Ἵνα τὸ γένος ἡμῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστέ λυτρώσης, θάνατον ὑπήνεγκας· καὶ τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, ἑαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, καὶ κόσμον ἐφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Γερμανοῦ· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

(Ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς β' Φεβρουαρίου).

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.**

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ὁ ἱερέυς· Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ...

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.**

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἄναστάσιμον. Ἦχος γ΄.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων· ὁ Πρωτότοκος τῆς κτίσεως, καὶ δημιουργὸς πάντων τῶν γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν. Οὐκέτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὄλων Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου, ἐξέτεμες τῇ ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ ἐνίσχυσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἤτταν ἀνακαλούμενος. Ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. (3 Φεβρ.)

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰωνίων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόανθρωπε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς θεότητος, καὶ τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν καταπλαγεῖς, ὁ ἄδης ἐπωδύρετο· Τρέμω τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν· βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά με· διὸ καὶ οὖς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς σταυρώσεως, καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς ἐγέρσεως, θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρητον μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ ἄδης ἐσκόλευται, γένος

δὲ ἀνθρώπινον, ἀφθαρσίαν ἐνδέδεται· διὸ καὶ εὐχαρίστως κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ ἀναστάσει σου.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. (3 Φεβρ.)

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεῶν εὐδοκίᾳ τῇ σῆ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἡνέσχου μόνε οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ μαθήτριά, κερνᾶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· * ὁ Σωτήρ γὰρ * ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρῶτ' * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη * πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνάστασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι * πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο

ἀγγέλου * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· * Τί με-
τὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς
γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱ-
ὸν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν
Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σερα-
φίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ,
Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθέने, *
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ *
ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἔ-
θυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς *
Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμα-
σιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις
ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡ-
γέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλ-
λοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ
Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος
ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος γ'.

Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυ-
λῶνος, κάμῃ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυ-
σον Λόγε.

Ἐν τῷ νότῳ οἱ σπείροντες, δάκρυσιν ἐνθέοις,
θεριοῦσι στάχνας, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ
καὶ Υἱῷ συναστράπτει· ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῆ καὶ
κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρε-
τῶν, μάτην κοπιῶμεν· τὴν δὲ ψυχὴν σκέπον-
τος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρὸς, τῷ Πνεύματι υἰο-
ποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι
πάντοτε εἰσὶ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης,
σοφία· οὐσιοῖ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λα-
τρεύσωμεν, Θεὸς γὰρ ὡς Πατρί τε, καὶ Λό-
γῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι, τρί-
βους βαδιοῦνται τῶν ἐντολῶν, φάγονται, ζω-
ηρὰν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθο-
ρῶν σου ποιμενάρχα, τὰ ἔκγονα φέροντα,
κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ
οὔ χάρις καὶ ζωὴ πάση τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ
γὰρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς 95.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅτι Κύριος ἐβασίλευ-
σε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται. (10)

Στίχ. α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσα-
τε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (1)

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

Στίχ. β'. Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ. (3)

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ...

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν΄ 1)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν΄ 5)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν΄ 6)

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει

τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ΄ 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίας τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κἀκεῖνοι ἀκούσαντες

ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκά ἐφανερῶθη, καὶ ὠνειδίσε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν΄ ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β´.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μύσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ´). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς εἰς δ´.

Ῥδὴ α´. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ´.

Ἦχος γ´. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρω-
τος φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν
στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατά-
ραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνα-
τον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ
ἐμψυχωμένην λαβὼν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ συμπλακεὶς τῷ τυράνῳ, πάντας συνανέ-
στησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε
τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ
ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ
καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος,
ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Καὶ ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸν γεγηθὼς Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. ᾠδὴ γ΄. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέ-
λῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηρά-
τοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος·
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ·
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. (δίς)

Δόξα.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεὼν τῷ γῆρα, ἀνειμέναι
καὶ κνήμαι, παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυ-
βόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χο-
ρείαν, σὺν Ἄσωμάτοις στήσαντες, ἄσωμεν
τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Καὶ νῦν.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀ-
γάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ
τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς

Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ
πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγὼν, τῷ Λό-
γῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παν-
τοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ στερέω-
σόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργά-
σατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· τα-
πειῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρας ἐν τῇ σῇ
ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕ-
δωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀ-
ναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκά-
λυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ
ἔμψυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γὰρ
Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ γ΄.

ᾠδὴ γ΄. Τὸ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων,
Πρωτότοκος νήπιος Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀ-
δάμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε. (δίς)

Δόξα.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτό-
πλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λό-
γος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Καὶ νῦν.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θε-
ότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀ-
τρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς ἐορτῆς. ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πάλαι κατεΐδε Μωϋσῆς,
τὰ ὀπίσθια Θεοῦ καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς,
κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν δὲ
Συμεών, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως
δι' ἡμᾶς, ἐνηγκαλίσατο· καὶ γεγηθῶς ἠπειγε-
το τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διό
ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσπο-
τα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ ...

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ς' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ ἀναστάσιμος. ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἐθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε,
τὸν μονογενῆ γάρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς
θάνατον δέδωκας· διό σοι κραυγάζομεν εὐ-
χαριστοῦντες, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Στίγματα Χριστέ, συμπαθῶς καὶ μάλωπας ἤ-
νεγκας, ὕβριν ῥαπισμάτων καρτερῶν, καὶ
μακροθύμως φέρων ἐμπτύσματα, δι' ὧν κα-
τειργάσω μοι τὴν σωτηρίαν, δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σώματι θνητῷ, ἢ ζωὴ θανάτῳ, ὠμίλησας, τῆς
ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, καὶ στεναγμοῦ πε-
νήτων σου ἔνεκεν· καὶ φθείρας τὸν φθείραν-
τα δεδοξασμένε, πάντας συνανέστησας, μόνε
Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μνήσθητι Χριστέ, ἧς ἐκτίσω ποιμνης τῷ
πάθει σου, τῆς δεδοξασμένης σου Μητρός,
τὰς συμπαθεῖς ἐντεύξεις δεξάμενος, καὶ ἐπι-

σκεψάμενος, κεκακωμένην ῥῦσαι, τῇ δυνά-
μει σου Κύριε.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. ᾠδὴ δ'.
ᾠχος γ'. Ἐκάλυπεν οὐρανοῦς.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γηθόμενος Συμεών, τῶν ἀπορρήτων μύστα,
ἢ Θεοτόκος ἐβόα ὄν ὑφ' Ἀγίου πάλαι, κε-
χημάτισαι, Πνεύματος νηπιάσαντα, Λόγον
Χριστὸν ἐναγκαλίζου κράζων, αὐτῷ· Ἐπλή-
σθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως. (δίς)

Δόξα.

Ἦν ἤλπισας Συμεών, ἠλικιώτην βρεφῶν,
χαίρων ὑπόδεξαι Χριστὸν τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ
θείου, τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν,
καὶ Δεσπότην πληροῦντα νόμου τάξιν, κρά-
ζων, αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέ-
σεως.

Καὶ νῦν.

Θεώμενος Συμεών, Λόγον τὸν ἄναρχον, με-
τὰ σαρκὸς ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ Παρθέ-
νω, ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι, τὰ
πάντα ὡς βρέφος ἐκπλαγεῖς ἐβόα, αὐτῷ· Ἐ-
πλήσθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναστάσιμος. ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουρ-
γόν, τὴν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην·
διότι φῶς τὰ προστάγματά σου, ἐν οἷς με κα-
θοδήγησον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κριτὴ ἀδίκῳ, Ἑβραίων φθόνῳ προδοθεὶς ὁ
Παντεπόπτης, καὶ ἅπασαν δικαίως, κρίνων
τὴν γῆν, τὸν Ἀδὰμ τῆς πάλαι, ἐρρύσω κατα-
κρίσεως.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν σὴν εἰρήνην, ταῖς Ἐκκλησίαις σου Χρι-
στέ, τῇ ἀηττήτῳ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, ὁ
ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς παράσχου, καὶ σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκηνή ἀγία, καὶ Πλατυτέρα οὐρανῶν, ὡς τὸν ἐν πάσῃ ἀχώρητον τῇ κτίσει, Λόγον Θεοῦ δεξαμένη, μόνη ἐδείχθης Ἀειπάρθενος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὡδὴ ε΄.
Ἦχος γ΄. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συνεῖς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ᾧ χαίροις ἐβόα Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα. (δίς)

Δόξα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτες, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφασάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, πῦρ ἔφη βαστάζεις Ἀγνή, βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Καὶ νῦν.

Ῥύπτεται Ἡσαΐας, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὡσπερ λαβίδι χερσὶ, λαμπρύνεις με ἐπιδοῦσα ὄν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Ὡδὴ ς΄. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος γ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου, ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄβυσσος ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν, ἐκύκλωσέ με, τῇ εὐσπλάγχνῳ καθόδῳ σου· σαρκωθείς γὰρ Δέσποτα, καὶ γεγονῶς ἐν δούλου μορφῇ, ἐθεοούρησας, καὶ σεαυτῷ συνεδόξασας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη ὁ νεκρωτῆς, τὸν νεκρωθέντα ζωθέντα θεώμενος· τῆς σῆς ἀναστάσεως, ταῦτα Χριστὲ τὰ σύμβολα, καὶ τοῦ πάθους σου, τοῦ ἀχράντου τὰ ἔπαθλα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πάναγνε ἡ μόνη τῷ Πλαστουργῷ, καὶ τοῖς ἀνθρώποις, ὑπὲρ νοῦν μεσιτεύσασα, τὸν Υἱόν σου ἴλεων, τοῖς ἐπτακόσι δούλοις σου, καὶ ὑπέρμαχον, χρηματίσαι δυσώπησον.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ὡδὴ γ΄.
Ἦχος γ΄. Ἐβόησέ σοι.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σιών σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρράγῃς πιστῶν σωτηρία. (δίς)

Δόξα.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτήρα, τοῦ πρὸ αἰῶνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Καὶ νῦν.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτω-

σαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Γ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος· ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἦγγειλε νεκροῖς Πρέσβυς, ὡς Θεὸς Λόγος, Ἄνθρωπος ὀφθείς, μέχρι καὶ τούτων φθάσει.

Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ,
Ἐὼς ἐπ' αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.

Τῇ τριτάτῃ δεσμοῖο βίοιο λύθη Συμεῶνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Εὐβούλου.

Στίχ. Ἀδριανόν, χαίροντα τμηθῆναι ξίφει,
Χεῖρ, ἡ φόνοις χαίρουσα, τέμνει δημίου.

Εἶπει θανῶν Εὐβουλε, Κυρίου χάριν,
Βουλὴν ἐπέγνωσ ὡς ἀρεστήν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βλασίου τοῦ Βουκόλου.

Στίχ. Βοῶν ἐπαύλεις Βλάσιον εἶχον πάλαι·
Αὐλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, υἱὸς Ἀδδώ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμοὺς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίου,
Σιγᾷ προφητεύουσα λοξὰ Πυθία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος καὶ Σίμων οἱ Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ᾄδε, καὶ Σίμονα γραπτέον,
Μὴ καὶ λάθωσιν, ἐκκοπέντες τὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχαιρεν εὐρῶν Κλαύδιος βίου τέλος,
Ἦς εἶ τις εὐροὶ ψαλμικῶς πολλὰ σκύλα.

Οἱ Ἅγιοι Νεομάρτυρες καὶ ἀδελφοὶ Σταμάτιος καὶ Ἰωάννης, οἱ ἐκ Σπετσῶν, καὶ Νικόλαος ὁ συνοδίτης αὐτῶν, ἐν Χίῳ ξίφει τελειοῦνται ἐν ἔτει ,αωκβ΄ (1822).

Στίχ. Ἀδελφὰ φρονήσαντες ἀδελφοὶ ἄμφοι,
Μιᾶ γνώμη ἤθλησαν χρόνοις ἐσχάτοις.

Νίκης ἦρας τρόπαιον καλῶς ἀθλήσας,
Παμμάκαρ Νικόλαε, πόθῳ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λαυρεντίου, ἐπισκόπου Κανταουρίας. (†619)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνσαρίου, ἐπισκόπου Ἀμβούργου καὶ Ἀποστόλου τῆς Σκανδιναβίας. (865).

Στίχ. Ποθῶν Ἀνσαρίου ψυχῶν σωτηρίαν,
Ἦρμοσε πλήθη τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ, πρίγκιπος τοῦ Οὐγκλιτς. (†1285)

Στίχ. Καὶ κάτω Ῥωμανὸς ἡγεμὼν ὑπῆρξε,
Καὶ ἄνω σὺν Χριστῷ νῦν ἡγεμονεῦει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, πρώτου ἐπισκόπου Τβέρ ἐν Ῥωσσίᾳ. (†1289)

Στίχ. Οὐκ ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν Τβέρ Δεσπότην,
Ἄλλ' ἐν καρδίᾳ ἔσχε κεκρατημένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, ἀρχιεπισκόπου Σερβίας. (†1289)

Στίχ. Ὦντως μιμητὴς τοῦ Σάββα ἀνεδείχθης,
Σάββα, Ἰάκωβε, τοῦ κλέους τῶν Σέρβων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ πνευματικοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ἰωαννίνων. (†1505)

Στίχ. Ἐσαββάτισεν καὶ Σάββας ἐν Κυρίῳ,
Σάββας φαεινὸς ἀστήρ Ἰωαννίνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, ἐπισκόπου Μαριουπόλεως. (†1786)

Στίχ. Νέος Μωσῆς ἀνεδείχθης, Ἰγνάτιε,
Προφρόνως τὸν λαὸν εἰς νέαν γῆν ὀδηγήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Κασάτκιν, ἱεραποστόλου καὶ ἀρχιεπισκόπου Ἰαπωνίας. (†1912)

Στίχ. Ὁδὸν ὁ Νικόλαος τῶν Ἀποστόλων, Βαδίσας ἐφώτισεν Ἰαπωνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Μητέρων τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννης καὶ Ἀνθούσης.

Στίχ. Τίς, φησί, γυνή ἐστι, σοφός, ἀνδρεία; Ἴδε, λέγομεν, Ἐμμέλεια ὀσία.

Νόννη θανούση τῇ καλῇ καλὸς γόνος, καλὸν δίδωσιν ἐντάφιον τοὺς λόγους.

Νουθεσίαις σου ἔδειξας Χρυσόστομον ἄνθος Ἐκκλησίας εὐῶδες, Ἀνθοῦσα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ' καὶ η' ῥῥαὶ τῶν κανόνων.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥς πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς, τρεῖς παῖδας ἐδρόσισας, ἐν τῇ φλογὶ τῇ χαλδαϊκῇ, τῷ φωτιστικῷ τῆς θεότητος πυρί, καὶ ἡμᾶς καταύγασον, εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐρράγη τὸ τοῦ ναοῦ, φαιδρὸν καταπέτασμα, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Δημιουργοῦ, τὴν ἐγκεκρυμμένην τῷ γράμματι δηλοῦν, τοῖς πιστοῖς ἀλήθειαν, εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νυγείσης σου τῆς πλευρᾶς, ρανίδες θεόρρυτοι, ζωοποιοῦ αἵματος Χριστέ, οικονομικῶς ἀποστάζουσαι εἰς γῆν, τοὺς ἐκ γῆς ἀνέπλασαν, εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, Πατρὶ συνδοξάσωμεν, καὶ τῷ Υἱῷ τῷ μονογενεῖ, μίαν ἐν τρισὶ πιστοὶ σέβοντες ἀρχὴν, καὶ μίαν θεότητα, εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Ῥδὴ ζ'.

Ἦχος γ'. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐᾶ προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεῶν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δίς)

Δόξα.

Γένος χοϊκὸν ῥυσόμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδου ἤξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ρομφαία διελεύσεται, Συμεῶν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἱὸν ᾧ βοῶμεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαί, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐρράγη ναοῦ ἡ φαιδρότης, ὅτε ὁ Σταυρός σου ἐπάγη ἐν Κρανίῳ, καὶ ἡ κτίσις συνεκλονεῖτο, φόβῳ ἀναμέλπουσα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀνέστης Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τὸν πε-
πτωκότα τῇ ἀπάτῃ, διὰ ξύλου ἀνωρθώσω
θεία δυνάμει, κράζοντα καὶ λέγοντα, εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς τοῦ Θεοῦ ἀνεδείχθης, ἔμψυχον χωρίον
κιβωτός τε· τὸν ποιητὴν, τοῖς βροτοῖς γὰρ
Θεογεννητορ, ἄχραντε κατήλλαξας, καὶ ἀξί-
ως πάντα τὰ ἔργα ὑμνοῦμέν σε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ η΄.

Ἦχος γ΄. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανου-
ήλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώ-
που τῆς θείας, κιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦ-
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δίς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἴδου Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον ση-
μεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τού-
τω πίστει μέλψομεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ζωὴ πεφυκῶς οὗτος ἔσται, πῶσις ἀπειθοῦσι
νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι,
τοῖς ἐν πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ὡδὴ α΄. Ἦχος γ΄.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον * ἥλιος ἐπεπό-
λευσέ ποτε * ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη * ἐκα-
τέρωθεν ὕδωρ * λαῶ πεζοποντοποροῦντι *
καὶ θεαρέστως μέλποντι * Ἄσωμεν τῷ Κυ-
ρίῳ, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ΄.

Τὸ στερέωμα * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, *
στερέωσον, Κύριε, * τὴν Ἐκκλησίαν, * ἣν ἐ-
κτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ὡδὴ δ΄.

Ἐκάλυπεν οὐρανούς * ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ·
* τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν * τοῦ ἀγιάσμα-
τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, * ἐν τῷ ναῶ
τῆς δόξης σου * ὥφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλο-
φορούμενος * καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς
σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε΄.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας * συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐ-
πηρμένῳ Θεὸν * ὑπ' ἀγγέλων δόξης * δορυ-
φορούμενον, * Ὡ τάλας, ἐβόα, ἐγώ! * πρὸ
γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, * φωτὸς ἀνε-
σπέρου * καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὡδὴ ς΄.

Ἐβόησέ σοι, * ἰδὼν ὁ πρέσβυς * τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τὸ σωτήριον, * ὁ λαοῖς ἐπέστη * Ἐκ
Θεοῦ, Χριστέ, σὺ Θεὸς μου.

Ὡδὴ ζ΄.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα * παῖδας θεολο-
γήσαντας * καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοική-
σαντα * Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, * εὐσεβῶς
μελωδοῦντες * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας
προεστῶτες νεανίαι, * τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβη-
θέντες, * θεῖον ὕμνον ἔμελλον * Εὐλογεῖτε,
* πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγα-
λύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξο-
τέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδι-
αφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνα-
τός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Ἐκ τῶν κανόνων ἡ θ' ᾠδή.

ᾠδὴ θ'. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Καινὸν τὸ θαῦμα καὶ θεοπρεπές· τῆς Παρθέ-
νου γὰρ τὴν κεκλεισμένην πύλην, σαφῶς δι-
οδεύει Κύριος, γυμνὸς ἐν εἰσόδῳ, καὶ σαρκο-
φόρος ὤφθη ἐν ἐξόδῳ Θεός, καὶ μένει ἡ πύ-
λη κεκλεισμένη· ταύτην ἀφράστως, ὡς Θεο-
μήτορα μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φρικτὸν ιδέσθαι σὲ τὸν Ποιητὴν, ἐπὶ ξύλου
ἀναρτηθέντα Λόγε Θεοῦ, σαρκικῶς δὲ πά-
σχοντα, Θεὸν ὑπὲρ δούλων, καὶ ἐν μνημείῳ
ἄπνουν κατακείμενον, νεκροὺς δὲ τοῦ ἄδου
λελυκότα· ὅθεν Χριστέ σε, ὡς παντοδύναμον
μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φθορᾶς θανάτου ἔσωσας Χριστέ, τοὺς προ-
πάτορας, κατατεθεὶς ἐν τάφῳ νεκρός, καὶ ζω-
ὴν ἐξήνησας, νεκροὺς ἀναστήσας, χειραγω-
γήσας φύσιν τὴν βροτεῖαν πρὸς φῶς, καὶ θεί-
αν ἐνδύσας ἀφθαρσίαν· ὅθεν πηγὴν σε, φω-
τὸς ἀειζώου μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς καὶ θρόνος ὄφθης τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ὤ-
κησεν ὁ ἐν ὑψίστοις πέλων, τεχθεὶς ἀπειράν-
δρως Πάναγνε, σαρκὸς μὴ ἀνοίξας ὄλως σου
πύλας· ὅθεν ταῖς ἀλήκτοις σεμνῇ λιταῖς σου,
τὰ φύλα τῶν βαρβάρων, θάπτον εἰς τέλος, τῷ
βασίλει ἡμῶν καθυπόταξον.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ θ'.

Ἦχος γ'. Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζευγος, δυάς τε
ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς καὶ
σώφρων, Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου
τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ
προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον. (δὶς)

Δόξα.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ σωτηρίου σου Χριστέ, ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου, τὸν λάτριν, τὸν τῆ σκιᾶ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Καὶ νῦν.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφειτούσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία καὶ πρεσβυρά, τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδην· τὴν Θεοτόκον δέ, ἀνακηρύττουσα πᾶσι, τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς *
πάντων τῶν Χριστιανῶν, *
σκέπε, φρούρει, φύλαττε *
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμου σκιᾶ καὶ γράμματι * τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· * πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον * ἅγιον Θεῶ· * διὸ πρωτότοκον Λόγον, * Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, * πρωτοτοκούμενον Μητρὶ * ἀπειράνδρω, μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγερται, μή τις διαπιστεῖται· ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς εἰς ἄγρον ἀπιοῦσι· μύσταις δὲ πάλιν ὄφθη, ἀνακειμένοις ἑνδεκα· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας, εἰς οὐρανοὺς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελή-

φθη, ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Τῆς ἑορτῆς (3 Φεβρ.). Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἐνοῦται ἀσπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβικὸς ὡς θρόνος νῦν, Θεῶ Πατρὶ προσήγαγες· καὶ Συμεὼν ὁ Πρεσβύτες, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος γ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῶ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῶ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμ', ρμθ', ρν').

Ψαλμὸς ρμ' (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου
ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε· ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα· Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὔρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα, καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, ἐκ τῆς κυριωνύμου ἡμέρας,
Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῶ νῦν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατείδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ...

Στίχ. ζ´. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχήν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Στίχ. η´. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθείς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν, ὁ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ Νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα. _

Δόξα. Ἑωθινὸν Γ´. Ἦχος γ´.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἵπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδόκησας, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἵμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλόγησω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ´)

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῆ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

[Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ
τοῦ ἤχου εἰς δ' καὶ δ' ἐκ τῆς C' ᾠδῆς
τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς]

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξηρεύζατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. (μδ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. (μδ' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ, τῆ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ' 4)

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλευε, ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης. (μδ' 5)

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ...

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. (μδ' 6)

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ...

Στίχ. δ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεῖς τε, Χριστέ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος α΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον
τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. (μδ΄ 11)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος α΄.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ
σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκό-
τει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δε-
ξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνά-
στασιν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ
πλούσιοι τοῦ λαοῦ. (μδ΄ 13)

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ...

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν
πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ΄ 18)

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. ᾠχος γ΄.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐ-
πίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐ-
τοῦ, ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνα-
τον· πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο· ἐκ
κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε
τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. ᾠχος α΄.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ
σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης,
Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκό-
τει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δε-

ξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνά-
στασιν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.
(Ψάλλεται ἀπὸ 1ε΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α΄ Φεβρουαρίου).

ᾠχος α΄. Αὐτόμελον.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν * ἀγιάσας τῷ τόκῳ
σου * καὶ χεῖρας τοῦ Συμεῶν * εὐλόγησας,
ὡς ἔπρεπε, * προφθάσας καὶ νῦν * ἔσωσας
ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. * Ἄλλ' εἰρήνευσον *
ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα * καὶ κραταίωσον
* βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας, * ὁ μόνος φιλόαν-
θρωπος.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙϚ΄ ἑβδομάδος (Β΄ Κορ. Ϛ΄ 1-10).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. ᾠχος γ΄. (Ψαλμὸς μϚ΄).

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ
βασίλει ἡμῶν ψάλατε. (μϚ΄ 7)

Στίχ. α΄. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
(μϚ΄ 2)

Στίχ. β΄. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βα-
σιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (μϚ΄ 3)

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ
εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς
—λέγει γάρ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου
καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ
νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέ-
ρα σωτηρίας»— μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόν-
τες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία,
ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ
διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν
ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν
φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀ-

γρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος γ'. (Ψαλμὸς λ').

Στίχ. α'. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ κατασυνθῆϊν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με. (λ' 2)

Στίχ. β'. Κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. (λ' 3)

Στίχ. γ'. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με. (λ' 3)

Στίχ. δ'. Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὀδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με. (λ' 4)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙϚ' Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κε' 14-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ᾧ δὲ δύο, ᾧ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· Ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο. Ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν ἀπελθὼν ὄρυξεν ἐν τῇ γῆ καὶ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς.

Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπε· κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ! ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπε· κύριε, ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῆ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ! Ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα! Ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σε μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλλη-
λούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὔρομεν πίστιν ἀλη-
θῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· *
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

ᾠχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,
* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετα-
σχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας
τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. ᾠχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμε-
ῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡ-
μῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χρι-
στὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *